

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษาเรื่อง “ทัศนคติของผู้ชมที่มีต่อภาพลักษณ์ของกะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์ศึกษาเฉพาะนักศึกษาปริญญาตรีในเขตกรุงเทพมหานคร” เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ด้วยวิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยมีแบบสอบถามแบบมีโครงสร้างแน่นอนเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลแล้วนำมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมทางสถิติ โดยผู้ศึกษาจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในเขตกรุงเทพมหานคร

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์

ส่วนที่ 3 ทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อกะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์

ส่วนที่ 4 ทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการนำเสนอภาพลักษณ์กะเทยที่ในสื่อโทรทัศน์

ส่วนที่ 5 ผลการทดสอบสมมติฐาน

ส่วนที่ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในเขตกรุงเทพมหานคร

ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์ สำหรับการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ เพศ อายุ ปีที่ศึกษา ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับกะเทยในแง่มุมต่าง ๆ ซึ่งสามารถนำเสนอข้อมูลเป็นจำนวนและร้อยละ ได้ดังนี้

ตารางที่ 4.1

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	192	48
หญิง	208	52
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.1 กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนทั้งสิ้น 400 คน มีเพศหญิงมากกว่าเพศชาย คือมีเพศหญิง 208 คน คิดเป็นร้อยละ 52 เพศชายจำนวน 192 คน คิดเป็นร้อยละ 48

ตารางที่ 4.2

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
18 ปี	31	7.8
19 ปี	81	20.2
20 ปี	134	33.5
21 ปี	95	23.8
22 ปี	37	9.2
23 ปี	22	5.5
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.2 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในช่วงอายุ 20-21 ปี มีมากที่สุด จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 33.5 รองลงมาได้แก่กลุ่มอายุ 18-19 ปี ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 22-23 ปี มีน้อยที่สุด จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 5.5

ตารางที่ 4.3

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปีที่ศึกษา

ปีที่ศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
1	126	31.5
2	139	34.8
3	107	26.7
4	28	7.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ศึกษาในปีที่ 2 มากที่สุด โดยมีจำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 34.8 ส่วนปีที่ 4 มีจำนวนน้อยที่สุด มีจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 7 ดังนั้นจะเห็นว่ากลุ่มนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และ ปีที่ 2 มากกว่ากลุ่มนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4

ตารางที่ 4.4

แสดงจำนวนและร้อยละ จำแนกตามสมาชิกในครอบครัว
ที่มีพฤติกรรมแบบกะเทย

สมาชิกในครอบครัวที่มีพฤติกรรมแบบกะเทย	จำนวน	ร้อยละ
มี	24	6.0
ไม่มี	367	91.8
ไม่แน่ใจ	9	2.2
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ไม่มีสมาชิกในครอบครัวที่มีพฤติกรรมแบบ กะเทย โดยมี จำนวน 367 คน คิดเป็นร้อยละ 91.8 และไม่แน่ใจว่ามีสมาชิกในครอบครัวที่มีพฤติกรรมแบบ กะเทย น้อยที่สุด จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.2 ดังนั้นจะเห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มักเป็นกลุ่มที่สมาชิกในครอบครัวไม่มีพฤติกรรมแบบกะเทย

ตารางที่ 4.5

แสดงจำนวนและร้อยละ จำแนกตามเพื่อนหรือที่มีพฤติกรรมแบบกะเทย

เพื่อนที่มีพฤติกรรมแบบกะเทย	จำนวน	ร้อยละ
มี	300	75.0
ไม่มี	78	19.5
ไม่แน่ใจ	22	5.5
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีเพื่อนสนิทหรือเพื่อนที่มีพฤติกรรมแบบ กะเทยโดยมี จำนวน 300 คน คิดเป็นร้อยละ 75 และไม่แน่ใจว่าเพื่อนสนิทหรือเพื่อนที่มีพฤติกรรมแบบ กะเทย น้อยที่สุด จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 5.5 ดังนั้นจะเห็นว่ากลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มที่มีเพื่อนเป็นกะเทยเป็นส่วนใหญ่

ตารางที่ 4.6

แสดงจำนวนและร้อยละ จำแนกตามญาติหรือคนอื่น ๆ นอกเหนือสมาชิกในครอบครัวที่มีพฤติกรรมแบบกะเทย

ญาติหรือคนอื่น ๆ นอกเหนือสมาชิกในครอบครัวที่มีพฤติกรรมแบบกะเทย	จำนวน	ร้อยละ
มี	131	32.8
ไม่มี	245	61.2
ไม่แน่ใจ	24	6.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.6 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ไม่มีญาติหรือคนอื่น ๆ นอกเหนือสมาชิกในครอบครัว ที่มีพฤติกรรมแบบ กะเทยโดยมี จำนวน 245 คน คิดเป็นร้อยละ 61.2 และไม่แน่ใจว่ามีญาติหรือคนอื่น ๆ นอกเหนือสมาชิกในครอบครัว ที่มีพฤติกรรมแบบ กะเทย น้อยที่สุด จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6

ตารางที่ 4.7

แสดงจำนวนและร้อยละ จำแนกตามการพบเห็นนักศึกษาในมหาวิทยาลัย
ที่มีพฤติกรรมแบบกะเทย

การพบเห็นนักศึกษาในมหาวิทยาลัยที่มี พฤติกรรมแบบ กะเทย	จำนวน	ร้อยละ
พบเสมอ	301	75.25
พบบ้าง	99	24.75
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.7 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ พบเห็นนักศึกษาในมหาวิทยาลัยที่มีพฤติกรรมแบบกะเทยมากกว่าโดยมี จำนวน 301 คน คิดเป็นร้อยละ 75.25 สำหรับในส่วนที่พบบ้างมีจำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 24.75 และไม่มีใครที่ไม่พบนักศึกษาในมหาวิทยาลัยที่มีพฤติกรรมแบบกะเทยเลย ดังนั้นจะเห็นว่ากลุ่มตัวอย่างมักพบเห็นนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเป็นผู้มีพฤติกรรมแบบกะเทย

ตารางที่ 4.8

แสดงจำนวนและร้อยละ จำแนกตามบุคคลที่รู้สึกชื่นชมในสังคม
ที่มีพฤติกรรมแบบกะเทย

บุคคลที่รู้สึกชื่นชมในสังคมที่มี พฤติกรรมแบบกะเทย	จำนวน	ร้อยละ
มี	209	52.3
ไม่มี	136	34.0
ไม่แน่ใจ	55	13.7
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.8 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีบุคคลที่รู้สึกชื่นชมในสังคมที่มีพฤติกรรมแบบ กะเทยโดยถึง จำนวน 209 คน คิดเป็นร้อยละ 52.3 และไม่แน่ใจว่ามีบุคคลที่รู้สึกชื่นชมในสังคมที่มีพฤติกรรมแบบกะเทย เพียง จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 13.7 ดังนั้นจะเห็นว่ากลุ่มตัวอย่างมากกว่าครึ่งมีบุคคลที่รู้สึกชื่นชมในสังคมมีพฤติกรรมแบบกะเทย

ตารางที่ 4.9

แสดงจำนวนและร้อยละ จำแนกการติดต่อพูดคุยกับกลุ่มกะเทย

การติดต่อพูดคุยกับกลุ่มกะเทยของนักศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
เคยพูดคุย	361	90.25
ไม่เคยพูดคุย	39	9.75
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.9 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เคยติดต่อพูดคุยกับกลุ่มกะเทย โดยมีจำนวน 361 คน คิดเป็นร้อยละ 90.25 สำหรับผู้ที่ไม่เคยติดต่อพูดคุยกับกลุ่มกะเทย มีจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 9.75 เท่านั้น

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์ของนักศึกษา

ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์ สำหรับการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ความถี่ในการเปิดรับ เวลาที่เปิดรับ ช่วงเวลาที่เปิดรับ รายการที่ชอบ ประเภทรายการที่พบ การแสดงพฤติกรรมกะเทย ภาพลักษณ์ของผู้แสดงพฤติกรรมกะเทย พฤติกรรมกะเทยในโทรทัศน์ที่ไม่พอใจ พฤติกรรมกะเทยในโทรทัศน์ที่พอใจ ซึ่งสามารถนำเสนอข้อมูลเป็นจำนวนและร้อยละได้ดังนี้

ตารางที่ 4.10
แสดงจำนวนและร้อยละ จำแนกตามการเปิดรับชม
รายการโทรทัศน์ใน 1 สัปดาห์

การเปิดรับชมรายการโทรทัศน์ ใน 1 สัปดาห์ของนักศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
1-2 วันต่อสัปดาห์	36	9.0
3-4 วันต่อสัปดาห์	49	12.25
5-6 วันต่อสัปดาห์	44	11.0
ทุกวัน	271	67.75
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.10 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เปิดรับชมรายการโทรทัศน์ทุกวัน โดยมี จำนวน 271 คน คิดเป็นร้อยละ 67.75 และเปิดรับชมรายการโทรทัศน์ 1 – 2 วันต่อสัปดาห์ น้อยที่สุด จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 9

ตารางที่ 4.11
แสดงจำนวนและร้อยละ จำแนกตามเวลาเฉลี่ยในการเปิดรับชม
รายการโทรทัศน์ ใน 1 วัน

เวลาเฉลี่ยในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์ ของนักศึกษา ใน 1 วัน	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	32	8.0
1-2 ชั่วโมง	85	21.25
3-4 ชั่วโมง	128	32.0
มากกว่า 4 ชั่วโมง	155	38.75
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.11 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เปิดรับชมรายการโทรทัศน์เฉลี่ยมากกว่า 4 ชั่วโมง ใน 1 วันโดยมี จำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 38.75 และเปิดรับชมรายการโทรทัศน์เฉลี่ย น้อยกว่า 1 ชั่วโมง ใน 1 วันน้อยที่สุด จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 8 ที่เหลือเป็นผู้เปิดรับชมรายการโทรทัศน์ 1-4 ชั่วโมง คิดเป็นร้อยละ 53.25

ตารางที่ 4.12

แสดงจำนวนและร้อยละ จำแนกตามช่วงเวลาที่เปิดรับชม
รายการโทรทัศน์บ่อยที่สุด ในวันจันทร์ถึงศุกร์

ช่วงเวลาที่เปิดรับชม	จำนวน	ร้อยละ
ช่วงเช้า (6.00-8.00 น.)	7	1.75
ช่วงเย็น (16.00-18.00 น.)	28	7.0
ช่วงหัวค่ำ (18.01-20.30 น.)	115	28.75
ช่วงค่ำ (20.31 น. เป็นต้นไป)	250	62.5
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.12 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เปิดรับชมรายการโทรทัศน์ช่วงค่ำ (20.31 น. เป็นต้นไป) มากที่สุด จำนวน 250 คน คิดเป็นร้อยละ 62.5 และ เปิดรับชมรายการโทรทัศน์ช่วงเช้า (6.00-8.00 น.) น้อยที่สุด จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.75

ตารางที่ 4.13

แสดงจำนวนและร้อยละจำแนกตามช่วงเวลาที่เปิดรับชม
รายการโทรทัศน์บ่อยที่สุดในวันเสาร์ถึงอาทิตย์

ช่วงเวลาที่เปิดรับชม	จำนวน	ร้อยละ
ก่อน 6.00-10.00 น.	28	7.0
10.01-14.00 น.	84	21.0
14.01-18.00 น.	60	15.0
18.01 น. เป็นต้นไป	228	57.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.13 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เปิดรับชมรายการโทรทัศน์ช่วง 18.01 น. เป็นต้นไปมากที่สุด จำนวน 228 คน คิดเป็นร้อยละ 57 และเปิดรับชมรายการโทรทัศน์ ก่อน 6.00-10.00 น. น้อยที่สุด จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 7

ตารางที่ 4.14

แสดงจำนวนและร้อยละ จำแนกตามประเภทรายการโทรทัศน์ที่ชอบรับชม

ประเภทรายการโทรทัศน์	จำนวน	ร้อยละ
รายการสนทนาหรือทอล์คโชว์	22	5.5
รายการเกมส์โชว์	51	12.8
รายการละคร	92	23.0
รายการข่าว	64	16.0
รายการการ์ตูน	26	6.5
รายการวาร์ไรต์/ปกิณกะบันเทิง	43	10.7
รายการกีฬา	21	5.3
รายการเรียลลิตีโชว์	9	2.2
รายการสารคดี	27	6.8
รายการเพลงและดนตรี	45	11.2
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.14 พบว่า กลุ่มตัวอย่างชอบชมรายการโทรทัศน์ประเภทละครมากที่สุด จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 23 และชอบชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการเรียลลิตีโชว์ น้อยที่สุด จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.2 ส่วนรายการสารคดีไม่พบกลุ่มตัวอย่างที่ชอบรายการดังกล่าว

ตารางที่ 4.15
แสดงจำนวนและร้อยละ จำแนกตามประเภทรายการโทรทัศน์ที่มี
การพบเห็นพฤติกรรมกะเทย

ประเภทรายการโทรทัศน์	จำนวน	ร้อยละ
รายการสนทนาหรือทอล์คโชว์	40	10.0
รายการเกมส์โชว์	59	14.75
รายการละคร	132	33.0
รายการวาร์ไรตี้/ปิกนิกะบันเทิง	129	32.25
รายการเรียลลิตี้โชว์	40	10.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.15 พบว่า รายการโทรทัศน์ประเภทละครมีการพบเห็นพฤติกรรมกะเทยมากที่สุด จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 33 สำหรับรายการโทรทัศน์ประเภทสนทนาหรือทอล์คโชว์ และรายการเรียลลิตี้โชว์ มีการพบเห็นพฤติกรรมกะเทย น้อยที่สุด จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 10 หนึ่ง มีรายการโทรทัศน์ที่กลุ่มตัวอย่างไม่พบเห็นพฤติกรรมกะเทย 6 ประเภท รายการ ได้แก่ รายการข่าว รายการการ์ตูน รายการสารคดี รายการกีฬา รายการสารคดี และรายการเพลงและดนตรี

ตารางที่ 4.16
แสดงจำนวนและร้อยละ จำแนกตามภาพลักษณ์ของ
ผู้แสดงพฤติกรรมกะเทยในรายการโทรทัศน์

ภาพลักษณ์	จำนวน	ร้อยละ
พระเอก	8	2.0
ตัวร้าย	14	3.5
ตลก	167	41.8
เพื่อนหรือญาติของพระเอก / นางเอก / ตัวร้าย	161	40.2
คนใช้	20	5.0
ตัวตนจริง เช่นในข่าวหรือการสัมภาษณ์	19	4.8
พิธีกร / ผู้ช่วยพิธีกร	11	2.7
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.16 พบว่า ภาพลักษณ์ของผู้แสดงพฤติกรรมกะเทย ในรายการโทรทัศน์ที่พบมากที่สุด คือ บทตลก จำนวน 167 คน คิดเป็นร้อยละ 41.8 ส่วนบทพระเอกมีน้อยที่สุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0 และไม่พบภาพลักษณ์นางเอกของผู้แสดงพฤติกรรมกะเทย ในรายการโทรทัศน์

ตารางที่ 4.17

แสดงจำนวนและร้อยละ จำแนกตามคุณลักษณะของพฤติกรรมแบบกะเทย
ในรายการโทรทัศน์ที่ไม่พอใจหรือยอมรับไม่ได้

พฤติกรรม	จำนวน	ร้อยละ
พฤติกรรมของกะเทยที่ส่อไปในทางลามกอนาจาร	189	47.3
การรังแกกะเทย	20	5.0
การกดขี่/ดูถูกเหยียดหยามว่าด้อยต่ำ	60	15.0
การแสดงอาการรังเกียจ/ชิงชัง	69	17.2
การกีดกัน	12	3.0
การไม่บอกหรืออธิบายเบื้องหลัง/สาเหตุ	26	6.5
การไม่ใส่ใจ/ไม่สนใจ/ไม่ให้โอกาส	24	6.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.17 พบว่า พฤติกรรมแบบกะเทยในรายการโทรทัศน์ที่ไม่พอใจหรือยอมรับไม่ได้มากที่สุด คือ การแสดงพฤติกรรมของกะเทยที่ส่อไปในทางลามกอนาจาร มีจำนวน 189 คน คิดเป็นร้อยละ 47.3 ส่วนเป็นการกีดกัน มีน้อยที่สุด จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3

ตารางที่ 4.18

แสดงจำนวนและร้อยละ จำแนกตามคุณลักษณะของพฤติกรรมแบบกะเทย
ในรายการโทรทัศน์ที่พึงพอใจหรือปรารถนาจะได้เห็น

พฤติกรรม	จำนวน	ร้อยละ
การยอมรับ	75	18.8
การรับฟัง	25	6.2
การค้นหาสิ่งดีในตัวกะเทย	84	21.0
การเปิดโอกาส/ให้โอกาส	116	29.0
การให้ความรู้/ชี้แจง	19	4.8
การยกย่อง/ชมเชย	14	3.5
การให้ความเข้าใจ	67	16.7
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.18 พบว่า พฤติกรรมแบบกะเทยในรายการโทรทัศน์ที่พึงพอใจหรือปรารถนาจะได้เห็นมากที่สุด คือ การเปิดโอกาส/ให้โอกาสจำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 29 ส่วนการยกย่อง/ชมเชย มีน้อยที่สุด จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5 อนึ่งพฤติกรรมการห่วงใย / ให้ความเป็นธรรม และการคุ้มครอง ไม่มีกลุ่มตัวอย่างที่เลือกในประเด็นดังกล่าว

ส่วนที่ 3 ทักษะคตินักศึกษาที่มีต่อกะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์

ตารางที่ 4.19

แสดงจำนวนร้อยละและค่าเฉลี่ย จำแนกตามทัศนคติของนักศึกษา
ที่มีต่อกะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์

ทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อ กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์	ทัศนคติ							ทัศนคติ
	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย	ไม่ค่อย เห็นด้วย	ไม่เห็น ด้วยเลย	รวม	ค่าเฉลี่ย	
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
1. ในโทรทัศน์มักจะนำเสนอผู้มี พฤติกรรมกะเทย ว่ามีสาเหตุ เกิดจากการ ผิดพลาดของ การเลี้ยงดู	28 (7.0)	55 (13.7)	133 (33.3)	156 (39.0)	28 (7.0)	400 (100)	2.75	เห็นด้วย
2. ในโทรทัศน์มักจะแสดงให้เห็น ว่ากะเทย เป็นพฤติกรรมที่ เบี่ยงเบนทางเพศ	34 (8.5)	135 (33.7)	138 (34.5)	70 (17.5)	23 (5.8)	400 (100)	3.22	เห็นด้วย ค่อนข้าง มาก
3. จากการนำเสนอผู้มีพฤติกรรม กะเทยในโทรทัศน์ทำให้ท่าน คิดว่ากะเทยมักมีปัญหาทาง อารมณ์ เช่น มีอารมณ์ แปรปรวนง่ายกว่าปกติ	29 (7.2)	81 (20.3)	147 (36.7)	130 (32.5)	13 (3.3)	400 (100)	2.96	เห็นด้วย
4. โทรทัศน์แสดงให้เห็นว่า พฤติกรรมกะเทย พบมากใน เด็กวัยรุ่น	58 (14.5)	107 (26.7)	124 (31.0)	103 (25.8)	8 (2.0)	400 (100)	3.26	เห็นด้วย ค่อนข้าง มาก
5. จากการรับชมโทรทัศน์ ทำให้ ท่านคิดว่าผู้มีพฤติกรรม กะเทย เป็นปัญหาต่อ สังคม	20 (5.0)	21 (5.2)	81 (20.3)	186 (46.5)	92 (23.0)	400 (100)	2.23	ไม่ค่อยเห็น ด้วย
6. แม้จะมีผู้มีพฤติกรรมกะเทย แสดงปรากฏในโทรทัศน์ มากมายแต่ส่วนใหญ่จะไม่ อยากเกิดมาเป็นกะเทย	33 (8.2)	68 (17.0)	149 (37.3)	125 (31.2)	25 (6.3)	400 (100)	2.90	เห็นด้วย

ตารางที่ 4.19 (ต่อ)

ทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อ กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์	ทัศนคติ							ทัศนคติ
	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย	ไม่ค่อย เห็นด้วย	ไม่เห็น ด้วยเลย	รวม	ค่าเฉลี่ย	
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
7. รายการโทรทัศน์ทำให้ท่าน ทราบว่ามีพฤติกรรมกะเทย มีมาตั้งแต่ สมัย โบราณ	31 (7.7)	53 (13.3)	141 (35.2)	128 (32.0)	47 (11.8)	400 (100)	2.73	เห็นด้วย
8. สื่อโทรทัศน์ควรระมัดระวัง การนำเสนอภาพลักษณ์ของ ผู้มีพฤติกรรมกะเทย	71 (17.8)	90 (22.5)	154 (38.5)	70 (17.5)	15 (2.7)	400 (100)	3.33	เห็นด้วย ค่อนข้าง มาก
9. สื่อโทรทัศน์พยายามเผยแพร่ ภาพลักษณ์ของผู้มีพฤติกรรม กะเทยอย่างเป็นกลาง	43 (10.7)	89 (22.3)	196 (49.0)	64 (16.0)	8 (2.0)	400 (100)	3.24	เห็นด้วย ค่อนข้าง มาก
10. สื่อโทรทัศน์ไม่ควรเผยแพร่ ภาพลักษณ์ของผู้มีพฤติกรรม กะเทยให้ปรากฏอย่าง มากมาย	26 (6.5)	66 (16.5)	140 (35.0)	131 (32.7)	37 (9.3)	400 (100)	2.78	เห็นด้วย
11. ในชีวิตบั้นปลายของผู้มี พฤติกรรมกะเทยที่ปรากฏ ในโทรทัศน์มักพบกับความ โดดเดี่ยว ว้าเหว และ ผิดหวัง	35 (8.8)	59 (14.7)	171 (42.7)	100 (25.0)	35 (8.8)	400 (100)	2.90	เห็นด้วย
12. การถ่ายทอดเรื่องราวของ กะเทยในโทรทัศน์ จะทำให้ เกิดการเลียนแบบแก่เยาวชน	48 (12.0)	81 (20.2)	136 (34.0)	101 (25.3)	34 (8.5)	400 (100)	3.02	เห็นด้วย
13. ผู้มีพฤติกรรมกะเทย เกิด จากอิทธิพลของสื่อโทรทัศน์	16 (4.0)	83 (20.7)	112 (28.0)	124 (31.0)	6.3 (16.3)	400 (100)	2.65	ไม่ค่อยเห็น ด้วย

ตารางที่ 4.19 (ต่อ)

ทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อ กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์	ทัศนคติ							ทัศนคติ
	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย	ไม่ค่อย เห็นด้วย	ไม่เห็น ด้วยเลย	รวม	ค่าเฉลี่ย	
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
14. จากการนำเรื่องราวของ กะเทยในโทรทัศน์ ทำให้ ท่านไม่ต้องการติดต่อ เกี่ยวข้องกับผู้มีพฤติกรรม กะเทย เพราะเป็นสิ่งที่น่า รังเกียจ	9 (2.2)	73 (18.2)	31 (7.8)	112 (28.0)	175 (43.8)	400 (100)	2.07	ไม่ค่อย เห็นด้วย
15. ผู้มีพฤติกรรมกะเทย ควร ประกอบอาชีพเฉพาะด้าน ศิลปะ เช่น เสิร์มสวอย นัก ออกแบบ เครื่องแต่งกาย เป็นต้นตาม แบบที่น่าเสนอ ในโทรทัศน์	34 (8.5)	59 (14.7)	132 (33.0)	114 (28.5)	61 (15.3)	400 (100)	2.73	เห็นด้วย
16. การถ่ายทอดเรื่องราวของ กะเทยในโทรทัศน์ ไม่ทำให้ ท่าน รู้สึกสนใจเลยเมื่อ ทราบว่าเพื่อนของท่านเป็น ผู้มีพฤติกรรมกะเทย	82 (20.5)	77 (19.2)	175 (43.8)	53 (13.2)	13 (3.3)	400 (100)	3.41	เห็นด้วย ค่อนข้าง มาก
17. สื่อโทรทัศน์มักเผยแพร่ ภาพลักษณ์ของผู้มี พฤติกรรมกะเทย ว่าเป็น พวกที่น่าเกลียดขี้หน้า	40 (10.0)	105 (26.2)	136 (34.0)	93 (23.3)	26 (6.5)	400 (100)	3.81	เห็นด้วย มาก
18. ท่านไม่รังเกียจผู้มีพฤติกรรม กะเทยในแบบที่ปรากฏสื่อ โทรทัศน์	98 (24.5)	86 (21.5)	164 (41.0)	44 (11.0)	8 (2.0)	400 (100)	3.56	เห็นด้วย มาก

ตารางที่ 4.19 (ต่อ)

ทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อ กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์	ทัศนคติ							ทัศนคติ
	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย	ไม่ค่อย เห็นด้วย	ไม่เห็น ด้วยเลย	รวม	ค่าเฉลี่ย	
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
19. จากการเปิดรับละคร โทรทัศน์ ท่านมีความ ลำบากใจถ้าเพื่อนที่เป็น ผู้มีพฤติกรรมกะเทย จะไปค้างที่บ้าน	16 (4.0)	44 (11.0)	110 (27.5)	139 (34.7)	91 (22.8)	400 (100)	2.39	ไม่ค่อย เห็นด้วย
20. แม้ภาพลักษณ์การแสดง ของผู้มีพฤติกรรมกะเทย จะ ถูกนำเสนออย่างไร ท่านก็ เห็นว่าพฤติกรรมกะเทย เป็นพฤติกรรมทางเพศที่ ปกติ	43 (10.7)	78 (19.5)	174 (43.5)	86 (21.5)	19 (4.8)	400 (100)	3.10	เห็นด้วย
21. การเป็นผู้มีพฤติกรรมกะเทย เป็นเรื่องความพึงพอใจของ แต่ละคน	105 (26.2)	96 (24.0)	176 (44.0)	20 (5.0)	3 (0.8)	400 (100)	3.70	เห็นด้วย มาก
22. ท่านพบว่าในการนำเสนอ ของสื่อ หากคนหนึ่งคนใด ในครอบครัวเป็นผู้มี พฤติกรรมกะเทย ท่านจะ รู้สึกไม่สบายใจ	41 (10.2)	76 (19.0)	133 (33.3)	106 (26.5)	44 (11.0)	400 (100)	2.91	เห็นด้วย
ภาพรวมทัศนคติของ กลุ่มตัวอย่าง	4 (1.0)	57 (14.3)	253 (63.2)	84 (21.0)	2 (0.5)	400 (100)	2.94	เห็นด้วย

ผลจากตารางที่ 4.19 พบว่า

1. ประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยที่สุด 3 อันดับแรกได้แก่

- 1.1 การเป็นผู้มีพฤติกรรมกะเทย เป็น เรื่องความพึงพอใจของแต่ละคน มีค่าเฉลี่ย 3.70
- 1.2 ท่านไม่รังเกียจผู้มีพฤติกรรมกะเทยในแบบที่ปรากฏสื่อโทรทัศน์ มีค่าเฉลี่ย 3.56
- 1.3 การถ่ายทอดเรื่องราวของกะเทยในโทรทัศน์ ไม่ทำให้ท่านรู้สึกหนักใจเลยเมื่อทราบ ว่าเพื่อนของท่านเป็นผู้มีพฤติกรรมกะเทย มีค่าเฉลี่ย 3.41
2. ประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างไม่เห็นด้วยที่สุด 3 อันดับแรกได้แก่
- 2.1 จากการนำเรื่องราวของกะเทยในโทรทัศน์ ทำให้ท่านไม่ต้องการติดต่อกับเกี่ยวข้องกับผู้มีพฤติกรรมกะเทย เพราะเป็นสิ่งที่น่ารังเกียจ มีค่าเฉลี่ย 2.07
- 2.2 จากการรับชมโทรทัศน์ ทำให้ท่านคิดว่าผู้มีพฤติกรรมกะเทยเป็นปัญหาต่อสังคม มีค่าเฉลี่ย 2.23
- 2.3 จากการเปิดรับละครโทรทัศน์ ท่านมีความลำบากใจถ้าเพื่อนที่เป็นผู้มีพฤติกรรมกะเทย จะไปค้างที่บ้าน มีค่าเฉลี่ย 2.39
- ผลจากข้างต้นสรุปว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีทัศนคติที่ดีต่อบุคคลที่มีพฤติกรรมแบบกะเทยในชีวิตจริงเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว ดังนั้น การถ่ายทอดเรื่องราวของกะเทยในโทรทัศน์จึงไม่อาจล้มล้างภาพลักษณ์ที่ดีที่นักศึกษามีต่อกะเทยในชีวิตจริงได้

ส่วนที่ 4 ทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการนำเสนอ ภาพลักษณ์กะเทยที่ในสื่อโทรทัศน์

ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการนำเสนอภาพลักษณ์กะเทยที่ในสื่อโทรทัศน์ ซึ่งสามารถนำเสนอข้อมูลเป็นจำนวนและร้อยละ ได้ดังนี้

ตารางที่ 4.20

แสดงจำนวนและร้อยละ จำแนกตามทัศนคติที่มีต่อประเด็นการนำเสนอ
ภาพลักษณ์กะเทยในสื่อโทรทัศน์ ที่มีลักษณะเบี่ยงเบนหรือ
ผิดไปจากความเป็นจริงของกะเทยในสังคม

ทัศนคติต่อการนำเสนอภาพลักษณ์กะเทย ในสื่อโทรทัศน์	จำนวน	ร้อยละ
เป็นความเบี่ยงเบนหรือผิดไปจากความเป็นจริง	67	16.8
ไม่ใช่ความเบี่ยงเบนหรือผิดไปจากความเป็นจริง	173	43.2
ไม่แน่ใจ	160	40.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.20 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีทัศนคติว่าการนำเสนอภาพลักษณ์กะเทยในสื่อโทรทัศน์ไม่ใช่การเบี่ยงเบนหรือผิดไปจากความเป็นจริงของกะเทยในสังคมโดยมี จำนวน 173 คน คิดเป็นร้อยละ 43.2 และคิดว่าการนำเสนอภาพลักษณ์กะเทยในสื่อโทรทัศน์เป็นความเบี่ยงเบนหรือผิดไปจากความเป็นจริงของกะเทยในสังคมโดยมีเพียง จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 16.8 ถือว่าค่อนข้างน้อย

ตารางที่ 4.21

แสดงจำนวนและร้อยละ จำแนกตามทัศนคติที่มีต่อประเด็นว่าสื่อโทรทัศน์
จงใจเสนอภาพหรือคุณลักษณะของกะเทยให้เกินเลยไปจาก
ความเป็นจริงเพื่อสนองความสะใจของคนในสังคม

ทัศนคติต่อการนำเสนอภาพหรือ คุณลักษณะของกะเทย	จำนวน	ร้อยละ
เกินเลยไปจากความเป็นจริง	105	26.3
ไม่เกินเลยไปจากความเป็นจริง	135	33.7
ไม่แน่ใจ	160	40.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.21 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คิดว่าไม่แน่ใจ ที่สื่อโทรทัศน์จางใจเสนอภาพหรือคุณลักษณะของกะเทยให้เกินเลยไปจากความเป็นจริงเพื่อสนองความสะใจของคนในสังคม โดยมี จำนวน 160 คน คิดเป็นร้อยละ 40 และคิดว่าสื่อโทรทัศน์จางใจเสนอภาพหรือคุณลักษณะของกะเทยให้เกินเลยไปจากความเป็นจริงเพื่อสนองความสะใจของคนในสังคม โดยมีจำนวนถึง 105 คน คิดเป็นร้อยละ 26.3

ตารางที่ 4.22

แสดงจำนวนและร้อยละ จำแนกตามทัศนคติที่มีต่อประเด็นการนำเสนอภาพลักษณ์กะเทยในสื่อโทรทัศน์อย่างมาก ทำให้ภาพลักษณ์ของกะเทยในสังคมแย่ลง

ทัศนคติต่อการนำเสนอภาพลักษณ์กะเทย ในสื่อโทรทัศน์อย่างมาก	จำนวน	ร้อยละ
ทำให้ภาพลักษณ์กะเทยแย่ลง	90	22.5
ไม่ทำให้ภาพลักษณ์กะเทยแย่ลง	216	54.0
ไม่แน่ใจ	94	23.5
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.22 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คิดว่าการนำเสนอภาพลักษณ์กะเทยในสื่อโทรทัศน์อย่างมากไม่ได้ทำให้ภาพลักษณ์ของกะเทยในสังคมแย่ลง โดยมี จำนวน 216 คน คิดเป็นร้อยละ 54 และคิดว่าการนำเสนอภาพลักษณ์กะเทยในสื่อโทรทัศน์อย่างมาก ทำให้ภาพลักษณ์ของกะเทยในสังคมแย่ลงโดยมีน้อยที่สุด จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 22.5

ตารางที่ 4.23

แสดงจำนวนและร้อยละ จำแนกตามทัศนคติที่มีต่อประเด็นการนำเสนอ
ภาพลักษณ์ของกะเทยในสื่อโทรทัศน์เป็นการสะท้อนภาพแห่ง
ความเป็นจริงในสังคมที่มีความหลากหลายทางเพศ

ทัศนคติต่อการนำเสนอภาพลักษณ์ของกะเทย ในสื่อโทรทัศน์	จำนวน	ร้อยละ
สะท้อนภาพแห่งความเป็นจริงในสังคมที่มีความ หลากหลายทางเพศ	258	64.5
ไม่สะท้อนภาพแห่งความเป็นจริงในสังคมที่มีความ หลากหลายทางเพศ	81	20.3
ไม่แน่ใจ	61	15.2
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.23 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คิดว่าการนำเสนอภาพลักษณ์ของ
กะเทยในสื่อโทรทัศน์เป็นการสะท้อนภาพแห่งความเป็นจริงในสังคมที่มีความหลากหลายทางเพศ
โดยมี จำนวน 258 คน คิดเป็นร้อยละ 64.5 และไม่แน่ใจว่าการนำเสนอภาพลักษณ์ของกะเทยใน
สื่อโทรทัศน์เป็นการสะท้อนภาพแห่งความเป็นจริงในสังคมที่มีความหลากหลายทางเพศได้ โดยมี
น้อยที่สุด จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 15.2

ตารางที่ 4.24

แสดงจำนวนและร้อยละ จำแนกตามทัศนคติที่มีต่อประเด็นการผลิตและสร้าง
คุณลักษณะ (character) ของกะเทยในสื่อโทรทัศน์เป็นเพียงความสนุก
และบันเทิงเท่านั้น

ทัศนคติต่อการผลิตและสร้างคุณลักษณะของกะเทย ในสื่อโทรทัศน์	จำนวน	ร้อยละ
สร้างเพื่อสนุกและความบันเทิงเท่านั้น	168	42.0
สร้างได้มากกว่าความสนุกและความบันเทิงเท่านั้น	123	30.8
ไม่แน่ใจ	109	27.3
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.24 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คิดว่า การผลิตและสร้าง
คุณลักษณะ (character) ของกะเทยในสื่อโทรทัศน์เป็นเพียงความสนุกและบันเทิงเท่านั้นโดยมี
จำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 42.0 และไม่แน่ใจว่าการผลิตและสร้าง คุณลักษณะ (character)
ของกะเทยในสื่อโทรทัศน์เป็นเพียงความสนุกและบันเทิงเท่านั้นโดยมีน้อยที่สุด จำนวน 109 คน
คิดเป็นร้อยละ 27.3

ตารางที่ 4.25

แสดงจำนวนและร้อยละ จำแนกตามทัศนคติที่มีต่อประเด็นการนำเสนอ
เรื่องราวของกะเทยในสื่อโทรทัศน์เป็นปรากฏการณ์ของสังคมสมัยใหม่

ทัศนคติต่อการนำเสนอเรื่องราวของกะเทย ในสื่อโทรทัศน์	จำนวน	ร้อยละ
เป็นปรากฏการณ์ของสังคมสมัยใหม่	193	48.3
ไม่ใช่ปรากฏการณ์ของสังคมสมัยใหม่	115	28.7
ไม่แน่ใจ	92	23.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.25 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คิดว่า การนำเสนอเรื่องราวของกะเทยในสื่อโทรทัศน์เป็นปรากฏการณ์ของสังคมสมัยใหม่โดยมี จำนวน 193 คน คิดเป็นร้อยละ 48.3 แต่ไม่แน่ใจว่าการนำเสนอเรื่องราวของกะเทยในสื่อโทรทัศน์เป็นปรากฏการณ์ของสังคมสมัยใหม่ โดยมีจำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 23

ตารางที่ 4.26

แสดงจำนวนและร้อยละ จำแนกตามทัศนคติที่มีต่อประเด็นการนำเสนอ
ภาพลักษณ์กะเทยในสื่อโทรทัศน์เป็นเรื่องของการค้าและธุรกิจ

ทัศนคติต่อการนำเสนอภาพลักษณ์กะเทยในสื่อโทรทัศน์ เป็นเรื่องของการค้าและธุรกิจ	จำนวน	ร้อยละ
ภาพลักษณ์กะเทยในโทรทัศน์เป็นเรื่องของการค้าและ ธุรกิจ	115	28.7
ภาพลักษณ์กะเทยในโทรทัศน์ไม่เป็นเรื่องของการค้า และธุรกิจ	165	41.3
ไม่แน่ใจ	120	30.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.26 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คิดว่า การนำเสนอภาพลักษณ์กะเทยในสื่อโทรทัศน์ไม่ได้เป็นเรื่องของการค้าและธุรกิจโดยมี จำนวน 165 คน คิดเป็นร้อยละ 41.3 และคิดว่าการนำเสนอภาพลักษณ์กะเทยในสื่อโทรทัศน์เป็นเรื่องของการค้าและธุรกิจโดยมีน้อยที่สุด จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 28.7

ส่วนที่ 5 ผลการทดสอบสมมติฐาน

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้กำหนดสมมติฐานการวิจัยไว้ 2 ข้อ และจะทำการทดสอบสมมติฐานตามลำดับดังต่อไปนี้

สมมติฐานที่ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักศึกษาที่แตกต่างกันจะมีทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 1.1 นักศึกษาที่มีเพศแตกต่างกันมีทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์
กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.27

แสดงทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์

จำแนกตามเพศของกลุ่มตัวอย่าง

เพศ	จำนวน	คะแนนเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่า t	Sig.
ชาย	192	3.06	0.699	3.656	0.00
หญิง	208	2.83	0.561		

สมมติฐานทางสถิติ

$$H_0 : \mu_1 = \mu_2$$

$$H_1 : \mu_1 \neq \mu_2$$

โดยที่ μ_1 แทนคะแนนเฉลี่ยทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างเพศชาย

μ_2 แทนคะแนนเฉลี่ยทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง

จากตารางที่ 4.27 ผลจากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อ
ภาพลักษณ์กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์กับเพศของกลุ่มตัวอย่างด้วยระดับนัยสำคัญที่ 0.05
พบว่า ค่า Sig = 0.000 < α = 0.05 ดังนั้น ปฏิเสธสมมติฐานทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05
ยอมรับสมมติฐานในการวิจัย นั่นคือ นักศึกษาที่มีเพศแตกต่างกันมีทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์
กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์แตกต่างกัน โดยเพศชายมีค่าเฉลี่ยมากกว่า

สมมติฐานย่อยที่ 1.2 นักศึกษาที่มีอายุแตกต่างกันมีทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์
กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.28
แสดงทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์
จำแนกตามอายุของกลุ่มตัวอย่าง

อายุ	จำนวน	คะแนนเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าสถิติที่ใช้ในการ ทดสอบสมมติฐาน	Sig.
18	31	2.81	0.543	1.401	0.223
19	81	2.98	0.707		
20	134	2.90	0.636		
21	95	2.91	0.637		
22	37	3.14	0.585		
23	22	3.09	0.610		
รวม	400	2.94	0.640		

สมมติฐานทางสถิติ

$$H_0 : \mu_1 = \mu_2 = \mu_3 = \mu_4 = \mu_5 = \mu_6$$

H_1 : มีคะแนนเฉลี่ยอย่างน้อย 2 กลุ่มที่แตกต่างกัน

โดยที่ μ_1 แทนคะแนนเฉลี่ยทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 18 ปี

μ_2 แทนคะแนนเฉลี่ยทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 19 ปี

μ_3 แทนคะแนนเฉลี่ยทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 20 ปี

μ_4 แทนคะแนนเฉลี่ยทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 21 ปี

μ_5 แทนคะแนนเฉลี่ยทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 22 ปี

μ_6 แทนคะแนนเฉลี่ยทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 23 ปี

จากตารางที่ 4.28 ผลจากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์กับอายุของนักศึกษาด้วยระดับนัยสำคัญที่ 0.05 พบว่าค่า Sig = 0.223 > α = 0.05 ดังนั้น ยอมรับสมมติฐานทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ปฏิเสธสมมติฐานในการวิจัย นั่นคือนักศึกษาที่มีอายุแตกต่างกันมีทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 1.3 นักศึกษาที่ศึกษาในปีที่แตกต่างกันมีทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์
กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.29

แสดงทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์

จำแนกตามปีที่ศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง

ปีที่ศึกษา	จำนวน	คะแนนเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าสถิติที่ใช้ในการ ทดสอบสมมติฐาน	Sig.
1	126	3.02	0.681	2.403	0.067
2	139	2.83	0.601		
3	107	2.98	0.700		
4	28	3.04	0.189		
รวม	400	2.94	0.640		

สมมติฐานทางสถิติ

$$H_0 : \mu_1 = \mu_2 = \mu_3 = \mu_4$$

H_1 : มีคะแนนเฉลี่ยอย่างน้อย 2 กลุ่มที่แตกต่างกัน

โดยที่ μ_1 แทนคะแนนเฉลี่ยทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาปีที่ 1

μ_2 แทนคะแนนเฉลี่ยทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาปีที่ 2

μ_3 แทนคะแนนเฉลี่ยทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาปีที่ 3

μ_4 แทนคะแนนเฉลี่ยทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาปีที่ 4

จากตารางที่ 4.29 ผลจากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อ
ภาพลักษณ์กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์กับปีที่ศึกษาของนักศึกษาด้วยระดับนัยสำคัญที่ 0.05
พบว่า ค่า Sig = 0.067 > α = 0.05 ดังนั้น ยอมรับสมมติฐานทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05
ปฏิเสธสมมติฐานในการวิจัยนั่นคือนักศึกษาที่ศึกษาในปีที่แตกต่างกันมีทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์
กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 1.4 นักศึกษาที่มีสมาชิกในครอบครัวมีพฤติกรรมแบบกะเทยแตกต่างกันมีทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.30

แสดงทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์

จำแนกตามพฤติกรรมแบบกะเทยของสมาชิกครอบครัว

ของกลุ่มตัวอย่าง

พฤติกรรมแบบ กะเทย	จำนวน	คะแนนเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าสถิติที่ใช้ในการ ทดสอบสมมติฐาน	Sig.
มี	24	3.21	0.588	4.123	0.017
ไม่มี	367	2.92	0.628		
ไม่แน่ใจ	9	3.33	1.000		
รวม	400	2.94	0.640		

สมมติฐานทางสถิติ

$$H_0 : \mu_1 = \mu_2 = \mu_3$$

H_1 : มีคะแนนเฉลี่ยอย่างน้อย 2 กลุ่มที่แตกต่างกัน

โดยที่ μ_1 แทนคะแนนเฉลี่ยทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีสมาชิกครอบครัวมีพฤติกรรมกะเทย

μ_2 แทนคะแนนเฉลี่ยทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีสมาชิกครอบครัวมีพฤติกรรมกะเทย

μ_3 แทนคะแนนเฉลี่ยทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่แน่ใจว่าสมาชิกครอบครัวมีพฤติกรรมกะเทย

จากตารางที่ 4.30 ผลจากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์กับนักศึกษาที่มีสมาชิกครอบครัวมีพฤติกรรมกะเทยด้วยระดับนัยสำคัญที่ 0.05 พบว่า ค่า Sig = 0.017 < α = 0.05 ดังนั้น ปฏิเสธสมมติฐานทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ยอมรับสมมติฐานในการวิจัย นั่นคือนักศึกษาที่มีสมาชิกในครอบครัวมี

พฤติกรรมแบบกะเทยแตกต่างกันมีทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์แตกต่างกัน

เพื่อให้ทราบความแตกต่างระหว่างทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์กับนักศึกษาที่มีสมาชิกในครอบครัวมีพฤติกรรมกะเทย โดยต้องการทดสอบว่า ผู้ที่มีสมาชิกครอบครัวที่มีพฤติกรรมกะเทยแตกต่างกันในคู่ใดที่มีทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ จึงทำการทดสอบด้วยการเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีการทดสอบของ LSD Test ในตารางที่ 4.31

ตารางที่ 4.31

การเปรียบเทียบพหุคูณแสดงความแตกต่างของทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์
กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์กับนักศึกษาที่มีสมาชิกครอบครัวมี
พฤติกรรมกะเทย โดยใช้วิธีผลต่างนัยสำคัญ

พฤติกรรมแบบกะเทย	มี (3.21)	ไม่มี (2.92)	ไม่แน่ใจ (3.33)
มี (3.21)		0.29*	-0.12
ไม่มี (2.92)			-0.41
ไม่แน่ใจ (3.33)			

* แสดงว่า มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากตารางที่ 4.31 ผลจากการทดสอบปรากฏว่า ผู้ที่มีสมาชิกในครอบครัวมีพฤติกรรมกะเทย มีทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์ แตกต่างกับผู้ที่ไม่มีความสัมพันธ์ในครอบครัวมีพฤติกรรมกะเทย อยู่ 0.29

สมมติฐานย่อยที่ 1.5 นักศึกษาที่มีเพื่อนมีพฤติกรรมแบบกะเทยแตกต่างกันมีทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.32

แสดงทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์ จำแนกตาม
พฤติกรรมแบบกะเทยของเพื่อนของกลุ่มตัวอย่าง

พฤติกรรมแบบ กะเทย	จำนวน	คะแนนเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าสถิติที่ใช้ในการ ทดสอบสมมติฐาน	Sig.
มี	300	2.89	0.590	5.077	0.007
ไม่มี	78	3.14	0.801		
ไม่แน่ใจ	22	3.00	0.535		
รวม	400	2.94	0.640		

สมมติฐานทางสถิติ

$$H_0 : \mu_1 = \mu_2 = \mu_3$$

H_1 : มีคะแนนเฉลี่ยอย่างน้อย 2 กลุ่มที่แตกต่างกัน

โดยที่ μ_1 แทนคะแนนเฉลี่ยทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีเพื่อนมีพฤติกรรมกะเทย

μ_2 แทนคะแนนเฉลี่ยทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีเพื่อนมีพฤติกรรมกะเทย

μ_3 แทนคะแนนเฉลี่ยทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่แน่ใจว่าเพื่อนมีพฤติกรรม

กะเทย

จากตารางที่ 4.32 ผลจากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์กับนักศึกษาที่มีเพื่อนมีพฤติกรรมกะเทยด้วยระดับนัยสำคัญที่ 0.05 พบว่า ค่า Sig = 0.007 < α = 0.05 ดังนั้น ปฏิเสธสมมติฐานทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ยอมรับสมมติฐานในการวิจัย นั่นคือนักศึกษาที่มีเพื่อนมีพฤติกรรมแบบกะเทยแตกต่างกันมีทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์แตกต่างกัน

เพื่อให้ทราบความแตกต่างระหว่างทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์กับนักศึกษาที่มีเพื่อนมีพฤติกรรมกะเทย โดยต้องการทดสอบว่า ผู้ที่มีเพื่อนมีพฤติกรรมกะเทยแตกต่างกันในคู่ใดที่มีทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์ แตกต่างกัน

บ้าง จึงทำการทดสอบต่อด้วยการเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีการทดสอบของ LSD Test ในตารางที่ 4.33

ตารางที่ 4.33

การเปรียบเทียบพหุคูณแสดงความแตกต่างของทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์
กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์กับนักศึกษาที่มีเพื่อนที่มีพฤติกรรมกะเทย
โดยใช้วิธีผลต่างนัยสำคัญ

พฤติกรรมแบบกะเทย	มี (2.89)	ไม่มี (3.14)	ไม่แน่ใจ (3.00)
มี (2.89)		- 0.25*	- 0.11
ไม่มี (3.14)			0.14
ไม่แน่ใจ (3.00)			

* แสดงว่า มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากตารางที่ 4.33 ผลจากการทดสอบปรากฏว่า ผู้ที่มีเพื่อนมีพฤติกรรมกะเทย มีทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์ แตกต่างกับผู้ที่ไม่มีเพื่อนมีพฤติกรรมกะเทย อยู่ - 0.25

สมมติฐานย่อยที่ 1.6 นักศึกษาที่มีญาติมีพฤติกรรมแบบกะเทยแตกต่างกันมีทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.34

แสดงทัศนคติ จำแนกตามพฤติกรรมแบบกะเทยของญาติของกลุ่มตัวอย่าง
ที่มีต่อภาพลักษณ์กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์

พฤติกรรมแบบ กะเทย	จำนวน	คะแนนเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าสถิติที่ใช้ในการ ทดสอบสมมติฐาน	Sig.
มี	131	2.98	0.595	0.968	0.381
ไม่มี	245	2.93	0.674		
ไม่แน่ใจ	24	2.79	0.509		
รวม	400	2.94	0.640		

สมมติฐานทางสถิติ

$$H_0 : \mu_1 = \mu_2 = \mu_3$$

H_1 : มีคะแนนเฉลี่ยอย่างน้อย 2 กลุ่มที่แตกต่างกัน

โดยที่ μ_1 แทนคะแนนเฉลี่ยทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีญาติมีพฤติกรรมกะเทย

μ_2 แทนคะแนนเฉลี่ยทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีญาติมีพฤติกรรมกะเทย

μ_3 แทนคะแนนเฉลี่ยทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่แน่ใจว่าญาติมีพฤติกรรม

กะเทย

จากตารางที่ 4.34 ผลจากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์กับนักศึกษาที่มีญาติมีพฤติกรรมกะเทยด้วยระดับนัยสำคัญที่ 0.05 พบว่า ค่า Sig = 0.381 > α = 0.05 ดังนั้น ยอมรับสมมติฐานทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ปฏิเสธสมมติฐานในการวิจัย นั่นคือนักศึกษาที่มีญาติมีพฤติกรรมแบบกะเทยแตกต่างกันมีทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 1.7 นักศึกษาที่พบเห็นนักศึกษาในมหาวิทยาลัยที่มีพฤติกรรมแบบกะเทยแตกต่างกันมีทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.35

แสดงทัศนคติ จำแนกตามการพบเห็นพฤติกรรมแบบกะเทยของกลุ่มตัวอย่าง
ที่มีต่อภาพลักษณ์กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์

การพบเห็นกะเทย	จำนวน	คะแนนเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่า t	Sig.
พบเสมอ	301	2.96	0.654	0.779	0.437
พบบ้าง	99	2.90	0.598		

สมมติฐานทางสถิติ

$$H_0 : \mu_1 = \mu_2$$

$$H_1 : \mu_1 \neq \mu_2$$

โดยที่ μ_1 แทนคะแนนเฉลี่ยทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างพบเห็นพฤติกรรมแบบกะเทย
เสมอ

μ_2 แทนคะแนนเฉลี่ยทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างพบเห็นพฤติกรรมแบบกะเทย
บ้าง

จากตารางที่ 4.35 ผลจากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์
กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์กับการพบเห็นพฤติกรรมแบบกะเทยของกลุ่มตัวอย่างด้วยระดับ
นัยสำคัญที่ 0.05 พบว่า ค่า Sig = 0.437 > α = 0.05 ดังนั้น ยอมรับสมมติฐานทางสถิติที่ระดับ
นัยสำคัญ 0.05 ปฏิเสธสมมติฐานในการวิจัย นั่นคือ นักศึกษาที่พบเห็นนักศึกษาในมหาวิทยาลัยที่
มีพฤติกรรมแบบกะเทยแตกต่างกันมีทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์ไม่
แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 1.8 นักศึกษาที่มีบุคคลที่ชื่นชอบมีพฤติกรรมแบบกะเทยแตกต่างกัน
มีทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.36

แสดงทัศนคติ จำแนกตามพฤติกรรมแบบกะเทยของบุคคลที่ขึ้นชมของ
กลุ่มตัวอย่างที่มีต่อภาพลักษณ์กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์

พฤติกรรมแบบ กะเทย	จำนวน	คะแนนเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าสถิติที่ใช้ในการ ทดสอบสมมติฐาน	Sig.
มี	209	2.88	0.640	3.014	0.049
ไม่มี	136	3.05	0.659		
ไม่แน่ใจ	55	2.89	0.567		
รวม	400	2.94	0.640		

สมมติฐานทางสถิติ

$$H_0 : \mu_1 = \mu_2 = \mu_3$$

H_1 : มีคะแนนเฉลี่ยอย่างน้อย 2 กลุ่มที่แตกต่างกัน

โดยที่ μ_1 แทนคะแนนเฉลี่ยทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีบุคคลที่ขึ้นชมมีพฤติกรรม
กะเทย

μ_2 แทนคะแนนเฉลี่ยทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีบุคคลที่ขึ้นชมมี
พฤติกรรมกะเทย

μ_3 แทนคะแนนเฉลี่ยทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่แน่ใจว่าบุคคลที่ขึ้นชมมี
พฤติกรรมกะเทย

จากตารางที่ 4.36 ผลจากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อ
ภาพลักษณ์กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์กับนักศึกษาที่มีบุคคลที่ขึ้นชมมีพฤติกรรมกะเทยด้วย
ระดับนัยสำคัญที่ 0.05 พบว่า ค่า Sig = 0.049 < α = 0.05 ดังนั้น ปฏิเสธสมมติฐานทางสถิติที่
ระดับนัยสำคัญ 0.05 ยอมรับสมมติฐานในการวิจัย นั่นคือนักศึกษาที่มีบุคคลที่ขึ้นชมมีพฤติกรรม
แบบกะเทยแตกต่างกันมีทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์แตกต่างกัน

เพื่อให้ทราบความแตกต่างระหว่างทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์กะเทยที่ปรากฏในสื่อ
โทรทัศน์กับนักศึกษาที่มีบุคคลที่ขึ้นชมมีพฤติกรรมกะเทย โดยต้องการทดสอบว่า ผู้ที่มีบุคคลที่ขึ้น
ชมมีพฤติกรรมกะเทยแตกต่างกันในคู่ใดที่มีทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์กะเทยที่ปรากฏในสื่อ

โทรทัศน์ แตกต่างกันอย่างบ้าง จึงทำการทดสอบต่อด้วยการเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีการทดสอบของ LSD Test ในตารางที่ 4.37

ตารางที่ 4.37

การเปรียบเทียบพหุคูณแสดงความแตกต่างของทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์
กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์กับนักศึกษาที่มีบุคคลที่ชื่นชอบมี
พฤติกรรมกะเทย โดยใช้วิธีผลต่างนัยสำคัญ

พฤติกรรมแบบกะเทย	มี (2.88)	ไม่มี (3.05)	ไม่แน่ใจ (2.89)
มี (2.88)		- 0.17*	-0.01
ไม่มี (3.05)			0.16
ไม่แน่ใจ (2.89)			

* แสดงว่า มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากตารางที่ 4.37 ผลจากการทดสอบปรากฏว่า ผู้ที่มีบุคคลที่ชื่นชอบมีพฤติกรรมกะเทย มีทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์ แตกต่างกับผู้ที่ไม่มีความชื่นชอบมีพฤติกรรมกะเทย อยู่ - 0.17

สมมติฐานย่อยที่ 1.9 นักศึกษาที่เคยติดต่อสื่อสารพูดคุยกับกลุ่มกะเทยแตกต่างกันมีทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.38

แสดงทัศนคติ จำแนกตามการติดต่อสื่อสารกับกะเทยของกลุ่มตัวอย่าง
ที่มีต่อภาพลักษณ์กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์

การติดต่อสื่อสาร	จำนวน	คะแนนเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่า t	Sig.
เคย	361	2.91	0.633	- 2.717	0.007
ไม่เคย	39	3.21	0.656		

สมมติฐานทางสถิติ

$$H_0 : \mu_1 = \mu_2$$

$$H_1 : \mu_1 \neq \mu_2$$

โดยที่ μ_1 แทนคะแนนเฉลี่ยทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่เคยติดต่อสื่อสารกับกะเทย

μ_2 แทนคะแนนเฉลี่ยทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยติดต่อสื่อสารกับ

กะเทย

จากตารางที่ 4.38 ผลจากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์กับการติดต่อสื่อสารกับกะเทยของกลุ่มตัวอย่างด้วยระดับนัยสำคัญที่ 0.05 พบว่า ค่า Sig = 0.007 < α = 0.05 ดังนั้น ปฏิเสธสมมติฐานทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ยอมรับสมมติฐานในการวิจัย นั่นคือ นักศึกษาที่เคยติดต่อสื่อสารพูดคุยกับกลุ่มกะเทยแตกต่างกันมีทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์แตกต่างกัน โดยผู้ที่เคยนักศึกษาที่เคยติดต่อสื่อสารพูดคุยมีค่าเฉลี่ยน้อยกว่า

สรุปผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1 พบว่าส่วนใหญ่ ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์ โดยมีความสัมพันธ์กัน 5 จาก 9 ลักษณะ ซึ่งลักษณะที่มีความสัมพันธ์กัน ได้แก่ เพศ การที่มีสมาชิกในครอบครัวมีพฤติกรรมแบบกะเทย การที่มีเพื่อนมีพฤติกรรมแบบกะเทย การที่มีบุคคลที่ชื่นชอบมีพฤติกรรมแบบกะเทย และการเคยติดต่อสื่อสารพูดคุยกับกลุ่มกะเทย ส่วนลักษณะที่ไม่มีความสัมพันธ์กัน ได้แก่ อายุ ชั้นปีที่ศึกษา การที่มีญาติหรือคนอื่น ๆ นอกจากสมาชิกในครอบครัวมีพฤติกรรมแบบกะเทย และการเคยพบเห็นนักศึกษาในมหาวิทยาลัยของท่านมีพฤติกรรมแบบกะเทยในช่วงปีนี้

สมมติฐานที่ 2 พฤติกรรมการรับชมรายการโทรทัศน์ของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกันจะมีทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์

สมมติฐานย่อยที่ 2.1 นักศึกษาที่เปิดรับชมรายการโทรทัศน์แตกต่างกันมีทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.39

แสดงทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์ จำแนกตาม
พฤติกรรมการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์ของกลุ่มตัวอย่าง

การเปิดรับชม	จำนวน	คะแนนเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าสถิติที่ใช้ในการ ทดสอบ สมมติฐาน	Sig.
1-2 วันต่อสัปดาห์	36	2.97	0.654	0.396	0.756
3-4 วันต่อสัปดาห์	49	3.02	0.595		
5-6 วันต่อสัปดาห์	44	2.89	0.813		
ทุกวัน	271	2.93	0.617		
รวม	400	2.94	0.640		

สมมติฐานทางสถิติ

$$H_0 : \mu_1 = \mu_2 = \mu_3 = \mu_4$$

H_1 : มีคะแนนเฉลี่ยอย่างน้อย 2 กลุ่มที่แตกต่างกัน

โดยที่ μ_1 แทนคะแนนเฉลี่ยทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่เปิดรับชมรายการโทรทัศน์ 1-2 วันต่อสัปดาห์

μ_2 แทนคะแนนเฉลี่ยทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่เปิดรับชมรายการโทรทัศน์ 3-4 วันต่อสัปดาห์

μ_3 แทนคะแนนเฉลี่ยทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่เปิดรับชมรายการโทรทัศน์ 5-6 วันต่อสัปดาห์

μ_4 แทนคะแนนเฉลี่ยทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่เปิดรับชมรายการโทรทัศน์ ทุกวัน

จากตารางที่ 4.39 ผลจากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์กับพฤติกรรมการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์ของกลุ่มตัวอย่าง ด้วยระดับนัยสำคัญที่ 0.05 พบว่า ค่า Sig = 0.756 > α = 0.05 ดังนั้น ยอมรับสมมติฐานทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ปฏิเสธสมมติฐานในการวิจัย นั่นคือนักศึกษาที่มีเปิดรับชมรายการโทรทัศน์แตกต่างกันมีทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 2.2 นักศึกษาที่ใช้เวลาเปิดรับชมรายการโทรทัศน์แตกต่างกันมีทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.40

แสดงทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์ จำแนกตาม
เวลาการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์ของกลุ่มตัวอย่าง

เวลาที่เปิดรับชม	จำนวน	คะแนนเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าสถิติที่ใช้ในการ ทดสอบ สมมติฐาน	Sig.
น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	32	2.97	0.861	0.547	0.65
1-2 ชั่วโมง	85	2.96	0.645		
3-4 ชั่วโมง	128	2.88	0.635		
มากกว่า 4 ชั่วโมง	155	2.97	0.592		
รวม	400	2.94	0.640		

สมมติฐานทางสถิติ

$$H_0 : \mu_1 = \mu_2 = \mu_3 = \mu_4$$

H_1 : มีคะแนนเฉลี่ยอย่างน้อย 2 กลุ่มที่แตกต่างกัน

โดยที่ μ_1 แทนคะแนนเฉลี่ยทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เวลาเปิดรับชมรายการโทรทัศน์ น้อยกว่า 1 ชั่วโมง

μ_2 แทนคะแนนเฉลี่ยทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เวลาเปิดรับชมรายการโทรทัศน์ 1 – 2 ชั่วโมง

μ_3 แทนคะแนนเฉลี่ยทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เวลาเปิดรับชมรายการโทรทัศน์ 3 - 4 ชั่วโมง

μ_4 แทนคะแนนเฉลี่ยทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เวลาเปิดรับชมรายการโทรทัศน์ มากกว่า 4 ชั่วโมง

จากตารางที่ 4.40 ผลจากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์กับเวลาที่ใช้เปิดรับชมรายการโทรทัศน์ของกลุ่มตัวอย่างด้วยระดับนัยสำคัญที่ 0.05 พบว่า ค่า Sig = 0.65 > α = 0.05 ดังนั้น ยอมรับสมมติฐานทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ปฏิเสธสมมติฐานในการวิจัย นั่นคือนักศึกษาที่ใช้เวลาเปิดรับชมรายการโทรทัศน์แตกต่างกันมีทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 2.3 นักศึกษาที่เปิดรับชมเปิดรับชมรายการโทรทัศน์วันจันทร์ ถึงศุกร์ ในช่วงเวลาที่แตกต่างกันมีทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.41

แสดงทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์ จำแนกตาม

ช่วงเวลาเปิดรับชมรายการโทรทัศน์ของกลุ่มตัวอย่าง

ช่วงเวลาที่เปิดรับชม	จำนวน	คะแนนเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน	Sig.
ช่วงเช้า (6.00-8.00 น.)	7	3.00	0.000	1.048	0.371
ช่วงเย็น (16.00-18.00 น.)	28	2.89	0.315		
ช่วงหัวค่ำ (18.01-20.30 น.)	115	2.86	0.634		
ช่วงค่ำ (20.31 น. เป็นต้นไป)	250	2.98	0.676		
รวม	400	2.94	0.640		

สมมติฐานทางสถิติ

$$H_0 : \mu_1 = \mu_2 = \mu_3 = \mu_4$$

H_1 : มีคะแนนเฉลี่ยอย่างน้อย 2 กลุ่มที่แตกต่างกัน

โดยที่ μ_1 แทนคะแนนเฉลี่ยทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่เปิดรับชมรายการโทรทัศน์ ช่วงเช้า (6.00-8.00 น.)

μ_2 แทนคะแนนเฉลี่ยทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่เปิดรับชมรายการโทรทัศน์ ช่วงเย็น (16.00-18.00 น.)

μ_3 แทนคะแนนเฉลี่ยทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่เปิดรับชมรายการโทรทัศน์ ช่วงหัวค่ำ (18.01-20.30 น.)

μ_4 แทนคะแนนเฉลี่ยทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่เปิดรับชมรายการโทรทัศน์ ช่วงค่ำ (20.31 น. เป็นต้นไป)

จากตารางที่ 4.41 ผลจากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์กับช่วงเวลาที่เปิดรับชมเปิดรับชมรายการโทรทัศน์ในวันจันทร์ถึง ศุกร์ ของกลุ่มตัวอย่าง ด้วยระดับนัยสำคัญที่ 0.05 พบว่า ค่า Sig = 0.371 > α = 0.05 ดังนั้น ยอมรับสมมติฐานทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ปฏิเสธสมมติฐานในการวิจัย นั่นคือ นักศึกษาที่เปิดรับชมเปิดรับชมรายการโทรทัศน์วันจันทร์ ถึง ศุกร์ ในช่วงเวลาที่แตกต่างกันมีทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 2.4 นักศึกษาที่เปิดรับชมเปิดรับชมรายการโทรทัศน์วันเสาร์ ถึง อาทิตย์ ในช่วงเวลาที่แตกต่างกันมีทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.42

แสดงทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์ จำแนกตาม
ช่วงเวลาเปิดรับชมรายการโทรทัศน์ของกลุ่มตัวอย่าง

ช่วงเวลาที่เปิดรับชม	จำนวน	คะแนนเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน	Sig.
ก่อน 6.00-10.00 น.	28	2.86	0.525	0.247	0.863
10.01-14.00 น.	84	2.98	0.658		
14.01-18.00 น.	60	2.95	0.534		
18.01 น. เป็นต้นไป	228	2.94	0.674		
รวม	400	2.94	0.640		

สมมติฐานทางสถิติ

$$H_0 : \mu_1 = \mu_2 = \mu_3 = \mu_4$$

H_1 : มีคะแนนเฉลี่ยอย่างน้อย 2 กลุ่มที่แตกต่างกัน

โดยที่ μ_1 แทนคะแนนเฉลี่ยทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่เปิดรับชมรายการโทรทัศน์ ก่อน 6.00-10.00 น.

μ_2 แทนคะแนนเฉลี่ยทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่เปิดรับชมรายการโทรทัศน์ 10.01-14.00 น.

μ_3 แทนคะแนนเฉลี่ยทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่เปิดรับชมรายการโทรทัศน์ 14.01-18.00 น.

μ_4 แทนคะแนนเฉลี่ยทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่เปิดรับชมรายการโทรทัศน์ 18.01 น. เป็นต้นไป

จากตารางที่ 4.42 ผลจากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์กับช่วงเวลาที่เปิดรับชมรายการโทรทัศน์ในวันเสาร์ถึง อาทิตย์ ของกลุ่มตัวอย่าง ด้วยระดับนัยสำคัญที่ 0.05 พบว่า ค่า Sig = 0.863 > α = 0.05 ดังนั้น ยอมรับสมมติฐานทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ปฏิเสธสมมติฐานในการวิจัย นั่นคือนักศึกษาที่เปิดรับชมรายการโทรทัศน์วันเสาร์ ถึง อาทิตย์ ในช่วงเวลาที่แตกต่างกันมีทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 2.5 นักศึกษาที่ขอรับชมรายการโทรทัศน์แตกต่างกันมีทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.43
แสดงทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์ จำแนกตาม
รายการโทรทัศน์ที่ชอบรับชมของกลุ่มตัวอย่าง

ประเภทรายการโทรทัศน์	จำนวน	คะแนนเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าสถิติที่ใช้ในการ ทดสอบสมมติฐาน	Sig.
รายการสนทนาหรือทอล์คโชว์	22	3.00	0.926	0.994	0.444
รายการเกมส์โชว์	51	2.96	0.662		
รายการละคร	92	2.85	0.512		
รายการข่าว	64	3.02	0.807		
รายการการ์ตูน	26	2.77	0.652		
รายการวาไรตี้หรือปิกนิกะ บ้านเทิง	43	2.86	0.601		
รายการกีฬา	21	3.10	0.700		
รายการเรียลลิตีโชว์	9	3.00	0.500		
รายการสารคดี	27	3.11	0.424		
รายการเพลงและดนตรี	45	2.98	0.543		
รวม	400	2.94	0.640		

สมมติฐานทางสถิติ

$$H_0 : \mu_1 = \mu_2 = \mu_3 = \mu_4 = \mu_5 = \mu_6 = \mu_7 = \mu_8 = \mu_9 = \mu_{10}$$

H_1 : มีคะแนนเฉลี่ยอย่างน้อย 2 กลุ่มที่แตกต่างกัน

โดยที่ μ_1 แทนคะแนนเฉลี่ยทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่ชอบชมรายการสนทนาหรือ
ทอล์คโชว์

μ_2 แทนคะแนนเฉลี่ยทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่ชอบชมรายการเกมส์โชว์

μ_3 แทนคะแนนเฉลี่ยทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่ชอบชมรายการละคร

μ_4 แทนคะแนนเฉลี่ยทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่ชอบชมรายการข่าว

μ_5 แทนคะแนนเฉลี่ยทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่ชอบชมรายการการ์ตูน

μ_6 แทนคะแนนเฉลี่ยทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่ชอบชมรายการวาร์ไรตี้หรือ
ป๊อปปูล่ามင်း

μ_7 แทนคะแนนเฉลี่ยทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่ชอบชมรายการกีฬา

μ_8 แทนคะแนนเฉลี่ยทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่ชอบชมรายการเรียลลิตี้โชว์

μ_9 แทนคะแนนเฉลี่ยทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่ชอบชมรายการสารคดี

μ_{10} แทนคะแนนเฉลี่ยทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่ชอบชมรายการเพลงและ
ดนตรี

จากตารางที่ 4.43 ผลจากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อ
ภาพลักษณ์กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์กับรายการโทรทัศน์ที่ชอบรับชมของกลุ่มตัวอย่าง ด้วย
ระดับนัยสำคัญที่ 0.05 พบว่า ค่า Sig = 0.444 > α = 0.05 ดังนั้น ยอมรับสมมติฐานทางสถิติที่
ระดับนัยสำคัญ 0.05 ปฏิเสธสมมติฐานในการวิจัย นั่นคือนักศึกษาที่ชอบรับชมรายการโทรทัศน์
แตกต่างกันมีทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 2.6 นักศึกษาที่เห็นพฤติกรรมกะเทยในรายการโทรทัศน์แตกต่าง
กันมีทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.44

แสดงทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์ จำแนกตาม
รายการโทรทัศน์ที่พบเห็นพฤติกรรมกะเทยของกลุ่มตัวอย่าง

ประเภทรายการโทรทัศน์	จำนวน	คะแนนเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าสถิติที่ใช้ในการ ทดสอบสมมติฐาน	Sig.
รายการสนทนาหรือทอล์คโชว์	40	3.03	0.733	0.724	0.576
รายการเกมส์โชว์	59	2.93	0.487		
รายการละคร	132	2.97	0.629		
รายการวาร์ไรตี้หรือป๊อปปูล่ามင်း	129	2.94	0.682		
รายการเรียลลิตี้โชว์	40	2.80	0.648		
รวม	400	2.94	0.640		

สมมติฐานทางสถิติ

$$H_0 : \mu_1 = \mu_2 = \mu_3 = \mu_4 = \mu_5$$

H_1 : มีคะแนนเฉลี่ยอย่างน้อย 2 กลุ่มที่แตกต่างกัน

โดยที่ μ_1 แทนคะแนนเฉลี่ยทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่ชอบชมรายการสนทนาหรือ
ทอล์คโชว์

μ_2 แทนคะแนนเฉลี่ยทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่ชอบชมรายการเกมส์โชว์

μ_3 แทนคะแนนเฉลี่ยทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่ชอบชมรายการละคร

μ_4 แทนคะแนนเฉลี่ยทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่ชอบชมรายการวาร์ไรตี้หรือ

ป๊อปปูล่ามด

μ_5 แทนคะแนนเฉลี่ยทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่ชอบชมรายการเรียลลิตีโชว์

จากตารางที่ 4.44 ผลจากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อ
ภาพลักษณ์กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์กับรายการโทรทัศน์ที่พบเห็นพฤติกรรมกะเทยของกลุ่ม
ตัวอย่าง ด้วยระดับนัยสำคัญที่ 0.05 พบว่า ค่า Sig = 0.576 > α = 0.05 ดังนั้น ยอมรับ
สมมติฐานทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ปฏิเสธสมมติฐานในการวิจัย นั่นคือนักศึกษาที่เห็น
พฤติกรรมกะเทยในรายการโทรทัศน์แตกต่างกันมีทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์กะเทยที่ปรากฏในสื่อ
โทรทัศน์ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 2.7 นักศึกษาที่พบเห็นบทบาทของผู้แสดงพฤติกรรมกะเทยใน
รายการโทรทัศน์แตกต่างกันมีทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.45
แสดงทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์ จำแนกตาม
บทบาทของผู้แสดงพฤติกรรมกะเทยที่พบเห็นใน
รายการโทรทัศน์ของกลุ่มตัวอย่าง

บทบาท	จำนวน	คะแนนเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าสถิติที่ใช้ในการ ทดสอบสมมติฐาน	Sig.
พระเอก	8	3.75	0.463	8.420	0.000
ตัวร้าย	14	3.36	1.008		
ตลก	167	2.98	0.644		
เพื่อนหรือญาติของพระเอก / นางเอก / ตัวร้าย	161	2.89	0.570		
คนใช้	20	2.25	0.639		
ตัวตนจริง เช่นในข่าวหรือ การสัมภาษณ์	19	3.00	0.000		
พิธีกร / ผู้ช่วยพิธีกร	11	3.18	0.405		
รวม	400	2.94	0.640		

สมมติฐานทางสถิติ

$$H_0 : \mu_1 = \mu_2 = \mu_3 = \mu_4 = \mu_5 = \mu_6 = \mu_7$$

H_1 : มีคะแนนเฉลี่ยอย่างน้อย 2 กลุ่มที่แตกต่างกัน

โดยที่ μ_1 แทนคะแนนเฉลี่ยทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่พบเห็นบทบาทพระเอก

μ_2 แทนคะแนนเฉลี่ยทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่พบเห็นบทบาทตัวร้าย

μ_3 แทนคะแนนเฉลี่ยทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่พบเห็นบทบาทตลก

μ_4 แทนคะแนนเฉลี่ยทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่พบเห็นบทบาทเพื่อนหรือ
ญาติของ พระเอก / นางเอก / ตัวร้าย

μ_5 แทนคะแนนเฉลี่ยทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่พบเห็นบทบาทคนใช้

μ_6 แทนคะแนนเฉลี่ยทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่พบเห็นบทบาทตัวตนจริง
เช่นในข่าวหรือการสัมภาษณ์

μ_7 แทนคะแนนเฉลี่ยทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่พบเห็นบทบาทพิธีกร /
ผู้ช่วยพิธีกร

จากตารางที่ 4.45 ผลจากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์กับบทบาทของผู้แสดงพฤติกรรมกะเทยที่กลุ่มตัวอย่างพบเห็นในรายการโทรทัศน์ ด้วยระดับนัยสำคัญที่ 0.05 พบว่า ค่า Sig = 0.000 < α = 0.05 ดังนั้น ปฏิเสธสมมติฐานทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ยอมรับสมมติฐานในการวิจัย นั่นคือ นักศึกษาที่พบเห็นบทบาทของผู้แสดงพฤติกรรมกะเทยในรายการโทรทัศน์แตกต่างกันมีทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์แตกต่างกัน

เพื่อให้ทราบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์จำแนกตามบทบาทของผู้แสดงพฤติกรรมกะเทยที่พบเห็นในรายการโทรทัศน์ของกลุ่มตัวอย่าง โดยต้องการทดสอบว่า บทบาทของผู้แสดงพฤติกรรมกะเทยที่พบเห็นในรายการโทรทัศน์แตกต่างกันในคู่ใดที่มีคะแนนเฉลี่ยทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์แตกต่างกันบ้าง จึงทำการทดสอบต่อด้วยการเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีการทดสอบของ LSD Test ในตารางที่ 4.46

ตารางที่ 4.46

การเปรียบเทียบพหุคูณระหว่างคะแนนเฉลี่ยทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์
 กระเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์จำแนกตามบทบาทของผู้แสดง
 พฤติกรรมกะเทยที่พบเห็นในรายการโทรทัศน์ของ
 กลุ่มตัวอย่าง โดยใช้วิธีผลต่างนัยสำคัญ

บทบาท (คะแนนเฉลี่ย)	พระเอก (3.75)	ตัวร้าย (3.36)	ตลก (2.98)	เพื่อนฯ (2.89)	คนใช้ (2.25)	ตัวตนจริง (3.00)	พิธีกร ฯ (3.18)
พระเอก (3.75)		0.39	0.77*	0.86*	1.50*	0.75*	0.57*
ตัวร้าย (3.36)			0.38*	0.47*	1.11*	0.36	0.18
ตลก (2.98)				0.09	0.73*	- 0.02	- 0.20
เพื่อนฯ (2.89)					0.64*	- 0.11	- 0.29
คนใช้ (2.25)						- 0.75*	- 0.93*
ตัวตนจริง (3.00)							- 0.18
พิธีกรฯ (3.18)							

* แสดงว่า มีคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากตารางที่ 4.46 ผลจากการทดสอบปรากฏดังนี้

ผู้ที่พบเห็นบทบาทคนใช้ มีคะแนนเฉลี่ยทัศนคติ แตกต่างกับผู้ที่พบเห็นบทบาท

พระเอก อยู่ - 1.50

ผู้ที่พบเห็นบทบาทคนใช้ มีคะแนนเฉลี่ยทัศนคติ แตกต่างกับผู้ที่พบเห็นบทบาท

ตัวร้าย อยู่ - 1.11

ผู้ที่พบเห็นบทบาทคนไข้ มีคะแนนเฉลี่ยทัศนคติ แตกต่างกับผู้พบเห็นบทบาทตลก
อยู่ - 0.73

ผู้ที่พบเห็นบทบาทคนไข้ มีคะแนนเฉลี่ยทัศนคติ แตกต่างกับผู้พบเห็นบทบาทเพื่อนฯ
อยู่ - 0.64

ผู้ที่พบเห็นบทบาทคนไข้ มีคะแนนเฉลี่ยทัศนคติ แตกต่างกับผู้พบเห็นบทบาท
ตัวตนจริงอยู่ - 0.75

ผู้ที่พบเห็นบทบาทคนไข้ มีคะแนนเฉลี่ยทัศนคติ แตกต่างกับผู้พบเห็นบทบาทพิธีกร
อยู่ - 0.93

ผู้ที่พบเห็นบทบาทพระเอก มีคะแนนเฉลี่ยทัศนคติ แตกต่างกับผู้พบเห็นบทบาท
ตลก อยู่ 0.77

ผู้ที่พบเห็นบทบาทพระเอก มีคะแนนเฉลี่ยทัศนคติ แตกต่างกับผู้พบเห็นบทบาท
เพื่อนฯ อยู่ 0.86

ผู้ที่พบเห็นบทบาทพระเอก มีคะแนนเฉลี่ยทัศนคติ แตกต่างกับผู้พบเห็นบทบาท
ตัวตนจริงอยู่ 0.75

ผู้ที่พบเห็นบทบาทพระเอก มีคะแนนเฉลี่ยทัศนคติ แตกต่างกับผู้พบเห็นบทบาท
พิธีกร อยู่ 0.57

ผู้ที่พบเห็นบทบาทตัวร้าย มีคะแนนเฉลี่ยทัศนคติ แตกต่างกับผู้พบเห็นบทบาทตลก
อยู่ 0.38

ผู้ที่พบเห็นบทบาทตัวร้าย มีคะแนนเฉลี่ยทัศนคติ แตกต่างกับผู้พบเห็นบทบาท
เพื่อนฯ อยู่ 0.47

สมมติฐานย่อยที่ 2.8 นักศึกษาที่ไม่พอใจพฤติกรรมกะเทยในรายการโทรทัศน์
แตกต่างกันมีทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.47
แสดงทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์ จำแนกตาม
พฤติกรรมกะเทยที่พบเห็นในรายการโทรทัศน์ที่
กลุ่มตัวอย่างไม่พอใจ

พฤติกรรม	จำนวน	คะแนนเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าสถิติที่ใช้ในการ ทดสอบสมมติฐาน	Sig.
พฤติกรรมของกะเทยที่สื่อ ไปในทางลามกอนาจาร	189	3.00	0.676	2.248	0.038
การรังแกกะเทย	20	3.00	0.725		
การกดขี่/ดูถูกเหยียดหยาม ว่าด้อยต่ำ	60	2.72	0.585		
การแสดงอาการรังเกียจ/ ชิงชัง	69	2.97	0.484		
การกีดกัน	12	3.25	0.622		
การไม่บอกหรืออธิบาย เบื้องหลัง/สาเหตุ	26	2.81	0.634		
การไม่ใส่ใจ/ไม่สนใจ/ไม่ให้ โอกาส	24	2.92	0.717		
รวม	400	2.94	0.640		

สมมติฐานทางสถิติ

$$H_0 : \mu_1 = \mu_2 = \mu_3 = \mu_4 = \mu_5 = \mu_6 = \mu_7$$

H_1 : มีคะแนนเฉลี่ยอย่างน้อย 2 กลุ่มที่แตกต่างกัน

โดยที่ μ_1 แทนคะแนนเฉลี่ยทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่พอใจพฤติกรรมของ
กะเทยที่สื่อไปในทางลามกอนาจาร

μ_2 แทนคะแนนเฉลี่ยทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่พอใจพฤติกรรมการรังแก
กะเทย

μ_3 แทนคะแนนเฉลี่ยทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่พอใจพฤติกรรมการกดขี่ /
ดูถูกเหยียดหยามต่ำ

μ_4 แทนคะแนนเฉลี่ยทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่พอใจพฤติกรรมการ
แสดงอาการรังเกียจ/ชิงชัง

μ_5 แทนคะแนนเฉลี่ยทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่พอใจพฤติกรรมการกีดกัน

μ_6 แทนคะแนนเฉลี่ยทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่พอใจพฤติกรรมการไม่
บอก หรืออธิบายเบื้องหลัง/สาเหตุ

μ_7 แทนคะแนนเฉลี่ยทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่พอใจพฤติกรรมการไม่ให้
ใจ/ไม่สนใจ/ไม่ให้โอกาส

จากตารางที่ 4.47 ผลจากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อ
ภาพลักษณ์กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์กับพฤติกรรมกะเทยที่พบเห็นในรายการโทรทัศน์ที่กลุ่ม
ตัวอย่างไม่พอใจ ด้วยระดับนัยสำคัญที่ 0.05 พบว่า ค่า Sig = 0.038 < α = 0.05 ดังนั้น ปฏิเสธ
สมมติฐานทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ยอมรับสมมติฐานในการวิจัย นั่นคือนักศึกษาที่ไม่
พอใจพฤติกรรมกะเทยในรายการโทรทัศน์แตกต่างกันมีทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์กะเทยที่ปรากฏ
ในสื่อโทรทัศน์แตกต่างกัน

เพื่อให้ทราบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์กะเทยที่
ปรากฏในสื่อโทรทัศน์จำแนกตามพฤติกรรมกะเทยที่พบเห็นในรายการโทรทัศน์ที่กลุ่มตัวอย่างไม่
พอใจ โดยต้องการทดสอบว่า พฤติกรรมกะเทยที่พบเห็นในรายการโทรทัศน์ที่กลุ่มตัวอย่างไม่พอใจ
ที่แตกต่างกันในคูใดที่มีคะแนนเฉลี่ยทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์
แตกต่างกันบ้าง จึงทำการทดสอบต่อด้วยการเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple Comparison) โดยใช้
วิธีการทดสอบของ LSD Test ในตารางที่ 4.48

ตารางที่ 4.48

การเปรียบเทียบพหุคูณระหว่างคะแนนเฉลี่ยทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์กะเทย
ที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์จำแนกตามพฤติกรรมกะเทยที่พบเห็นในรายการ
โทรทัศน์ที่กลุ่มตัวอย่างไม่พอใจ โดยใช้วิธีผลต่างนัยสำคัญ

พฤติกรรม (คะแนนเฉลี่ย)	สื่อไปใน ทางลามก อนาจาร (3.00)	การรังแก กะเทย (3.00)	การกดขี่/ ดูถูกฯ (2.72)	การ รังเกียจฯ (2.97)	การ กีดกัน (3.25)	การไม่ บอกฯ (2.81)	การไม่ ใส่ใจฯ (2.92)
สื่อไปในทาง ลามกอนาจาร (3.00)		0.00	0.28*	0.03	- 0.25	0.19	0.08
การรังแก กะเทย (3.00)			0.28	0.03	- 0.25	0.19	0.08
การกดขี่/ดูถูกฯ (2.72)				- 0.25*	- 0.53*	- 0.09	- 0.20
การรังเกียจฯ (2.97)					- 0.28	0.16	0.05
การกีดกัน (3.25)						0.44*	0.33
การไม่บอก สาเหตุฯ (2.81)							- 0.11
การไม่ใส่ใจฯ (2.92)							

* แสดงว่า มีคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากตารางที่ 4.48 ผลจากการทดสอบปรากฏดังนี้

ผู้ที่ไม่พอใจพฤติกรรมการกดขี่/ดูถูกฯ มีคะแนนเฉลี่ยทัศนคติ แตกต่างกับผู้ที่ไม่พอใจพฤติกรรมส่อไปในทางลามกอนาจาร อยู่ - 0.28

ผู้ที่ไม่พอใจพฤติกรรมการกดขี่/ดูถูกฯ มีคะแนนเฉลี่ยทัศนคติ แตกต่างกับผู้ที่ไม่พอใจพฤติกรรมการรังเกียจฯ อยู่ - 0.25

ผู้ที่ไม่พอใจพฤติกรรมการกดขี่/ดูถูกฯ มีคะแนนเฉลี่ยทัศนคติ แตกต่างกับผู้ที่ไม่พอใจพฤติกรรมการกีดกัน อยู่ - 0.53

ผู้ที่ไม่พอใจพฤติกรรมการกีดกัน มีคะแนนเฉลี่ยทัศนคติ แตกต่างกับผู้ที่ไม่พอใจพฤติกรรมการไม่บอกหรืออธิบายเบื้องหลัง/สาเหตุ อยู่ 0.44

สมมติฐานย่อยที่ 2.9 นักศึกษาที่พอใจพฤติกรรมกะเทยในรายการโทรทัศน์แตกต่างกันมีทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.49

แสดงทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์ จำแนกตาม
พฤติกรรมกะเทยที่พบเห็นในรายการโทรทัศน์ที่
กลุ่มตัวอย่างพอใจ

พฤติกรรม	จำนวน	คะแนนเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าสถิติที่ใช้ในการ ทดสอบสมมติฐาน	Sig.
การยอมรับ	75	3.11	0.831	3.763	0.001
การรับฟัง	25	3.04	0.539		
การค้นหาสิ่งดีในตัวกะเทย	84	2.77	0.628		
การเปิดโอกาส/ให้โอกาส	116	2.86	0.558		
การให้ความรู้ที่แจ้ง	19	3.37	0.761		
การยกย่อง/ชมเชย	14	3.00	0.555		
การห่วงใย / ให้ความเป็น ธรรม	67	2.94	0.457		
รวม	400	2.94	0.640		

สมมติฐานทางสถิติ

$$H_0 : \mu_1 = \mu_2 = \mu_3 = \mu_4 = \mu_5 = \mu_6 = \mu_7$$

H_1 : มีคะแนนเฉลี่ยอย่างน้อย 2 กลุ่มที่แตกต่างกัน

โดยที่ μ_1 แทนคะแนนเฉลี่ยทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่พอใจพฤติกรรมการยอมรับ

μ_2 แทนคะแนนเฉลี่ยทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่พอใจพฤติกรรมการรับฟัง

μ_3 แทนคะแนนเฉลี่ยทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่พอใจพฤติกรรมการค้นหา

สิ่งดีในตัวเอง

μ_4 แทนคะแนนเฉลี่ยทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่พอใจพฤติกรรมการเปิด

โอกาส/ให้โอกาส

μ_5 แทนคะแนนเฉลี่ยทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่พอใจพฤติกรรมการให้

ความรู้/ชี้แจง

μ_6 แทนคะแนนเฉลี่ยทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่พอใจพฤติกรรมการยกย่อง/

ชมเชย

μ_7 แทนคะแนนเฉลี่ยทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่พอใจพฤติกรรมการห่วงใย /

ให้ความเป็นธรรม

จากตารางที่ 4.49 ผลจากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์กับพฤติกรรมกะเทยที่พบเห็นในรายการโทรทัศน์ที่กลุ่มตัวอย่างพอใจ ด้วยระดับนัยสำคัญที่ 0.05 พบว่า ค่า Sig = 0.001 < α = 0.05 ดังนั้น ปฏิเสธสมมติฐานทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ยอมรับสมมติฐานในการวิจัย นั่นคือนักศึกษาที่พอใจพฤติกรรมกะเทยในรายการโทรทัศน์แตกต่างกันมีทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์แตกต่างกัน

เพื่อให้ทราบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์จำแนกตามพฤติกรรมกะเทยที่พบเห็นในรายการโทรทัศน์ที่กลุ่มตัวอย่างพอใจ โดยต้องการทดสอบว่า พฤติกรรมกะเทยที่พบเห็นในรายการโทรทัศน์ที่กลุ่มตัวอย่างพอใจแตกต่างกันในคู่ใดที่มีคะแนนเฉลี่ยทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์แตกต่างกันบ้าง จึงทำการทดสอบต่อด้วยการเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีการทดสอบของ LSD Test ในตารางที่ 4.50

ตารางที่ 4.50

การเปรียบเทียบพหุคูณระหว่างคะแนนเฉลี่ยทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์กะเทย
ที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์จำแนกตามพฤติกรรมกะเทยที่พบเห็นใน
รายการโทรทัศน์ที่กลุ่มตัวอย่างไม่พอใจ
โดยใช้วิธีผลต่างนัยสำคัญ

พฤติกรรม (คะแนนเฉลี่ย)	การ ยอมรับ (3.11)	การ รับฟัง (3.04)	การ ค้นหาสิ่ง ดี(2.77)	การเปิด โอกาสฯ (2.86)	การให้ ความรู้ฯ (3.37)	การ ยกย่องฯ (3.00)	การ ห่วงใยฯ (2.94)
การยอมรับ (3.11)		0.07	0.33*	0.24*	- 0.26	0.11	0.17
การรับฟัง (3.04)			0.27	0.18	- 0.33	0.04	0.10
การค้นหาสิ่งดี (2.77)				- 0.09	- 0.59*	- 0.23	- 0.17
การเปิดโอกาสฯ (2.86)					- 0.51*	- 0.14	- 0.08
การให้ความรู้ฯ (3.37)						0.37	0.43*
การยกย่องฯ (3.00)							0.06
การห่วงใย ฯ (2.94)							

* แสดงว่า มีคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากตารางที่ 4.50 ผลจากการทดสอบปรากฏดังนี้

ผู้ที่พอใจพฤติกรรมการยอมรับมีคะแนนเฉลี่ยทัศนคติ แตกต่างกับผู้ที่ไม่พอใจการ
ค้นหาสิ่งดี อยู่ 0.33

ผู้ที่พอใจพฤติกรรมการยอมรับมีคะแนนเฉลี่ยทัศนคติ แตกต่างกับผู้ที่ไม่พอใจการเปิด
โอกาสฯ อยู่ 0.24

ผู้ที่พอใจพฤติกรรมการให้ความรู้ฯ มีคะแนนเฉลี่ยทัศนคติ แตกต่างกับผู้ที่ไม่พอใจ
พฤติกรรมการค้นหาสิ่งดี อยู่ 0.59

ผู้ที่พอใจพฤติกรรมการให้ความรู้ฯ มีคะแนนเฉลี่ยทัศนคติ แตกต่างกับผู้ที่ไม่พอใจ
พฤติกรรมการเปิดโอกาสฯ อยู่ 0.51

ผู้ที่พอใจพฤติกรรมการให้ความรู้ฯ มีคะแนนเฉลี่ยทัศนคติ แตกต่างกับผู้ที่ไม่พอใจ
พฤติกรรมการห่วงใยฯ อยู่ 0.43

สรุปผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2 พบว่าส่วนใหญ่พฤติกรรมการรับชมรายการ
โทรทัศน์ของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์
กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์ โดยแตกต่างกัน 3 จาก 9 พฤติกรรม

สำหรับในส่วนพฤติกรรมการรับชมรายการโทรทัศน์ของนักศึกษาในเขต
กรุงเทพมหานคร ที่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์
ได้แก่

1. บทบาทของผู้แสดงพฤติกรรมกะเทย ในรายการโทรทัศน์
2. คุณลักษณะของพฤติกรรมแบบกะเทยในรายการโทรทัศน์ที่ไม่พอใจหรือยอมรับ
ไม่ได้
3. คุณลักษณะของพฤติกรรมแบบกะเทยในรายการโทรทัศน์ที่พึงพอใจหรือ
ปรารถนาจะให้เห็น